ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε' – ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

τῆς 18 Μαρτίου 1959

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ',

τῆς 21 Ἀπριλίου 1959

Ὥρα 6.30 μ. μ.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ ΕΠΕΡΩΤΩΝΤΟΣ

Ὑπουργεῖον πρὸς ὃ ἀπευθύνεται ἡ ἐπερώτησις

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΝ

161

Ν. Κιτσίκης
Β. Θανασέκου
Μ. Κανιάρης

(Γεωργίας—Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων)

Ἐπερωτῶμεν τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Συγκοινωνιῶν—Δημ. Ἔργων, διότι ἐνῷ κατ' ἐπανάληψιν ἔχουν τονισθῆ αἱ καταστρεπτικαὶ ζημίαι ποὺ προξενοῦνται ἀπὸ τὰς πλημμύρας τοῦ Βοιωτικοῦ Κηφισσοῦ εἰς μεγάλα τμήματα τῶν Νομῶν Φθιώτιδος καὶ Βοιωτίας, τὸ Κράτος παραμένει ἀσυγκίνητον οὐδόλως προχωροῦν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν θεομηνιῶν διὰ μέτρων ἀποτελεσματικῶν.

Αἱ δημιουργηθεῖσαι λεκάναι ἀνασχέσεως ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Μπούτ μὲ σκοπὸν τὴν προστασίαν τῶν καλλιεργειῶν τῆς Ἑταιρείας Κωπαΐδος ὑπῆρξαν ἡ αἰτία τῆς κακῆς διαίτης τοῦ Κηφισσοῦ, ἡ προκαλοῦσα τὰς πλημμύρας μεγάλων ἐκτάσεων. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῆ ὅτι μόνον ἐκ τῶν τελευταίων πλημμυρῶν αἱ ζημίαι ἀνῆλθον κατ' ἐπιστήμους ὑπολογισμοὺς εἰς 110.000.000—120.000.000 δραχ.

Δυστυχῶς ἡ ἀντίληψις αὐτὴ, ἀκριβῶς ἀντίθετος πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιοχῆς ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ καὶ εἰς τὸν Κρατικὸν Ὀργανισμὸν Κωπαΐδος, οὕτω δὲ ἡ μεταβίβασις ὑπ' ὄψιν τοῦ Κράτους ὑποχρεώσεων, εὐθυνῶν καὶ πιστώσεων εἰς τὸν Ὀργανισμὸν αὐτὸν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ τελευταία πίστωσις τῶν 7.000.000 δρχ., οὐδόλως ἐξυπηρετεῖ τὸν πληθυσμόν

Ἡ ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργείου προμελέτη διευθετήσεως τοῦ Βοιωτικοῦ Κηφισσοῦ, ἐφαρμοζομένη, δὲν πρόκειται ν' ἀποτελέσῃ θεραπείαν ἐφ' ὅσον προβλέπει καὶ πάλιν τὴν περιοδικὴν κατάκλυσιν περιοχῆς μεγάλης ἐκτάσεως. Ἄλλαι εἶναι αἱ ἐνδεικνυόμεναι λύσεις. Αἱ λύσεις αὐταὶ ἔχουν βεβαίως ἀνάγκην σοβαρᾶς οἰκονομικῆς ἀρωγῆς ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ θὰ συνεπιφέρουν μεγάλην αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ θὰ ἐξασφαλίσουν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν τὴν κάλυψιν τῆς δαπάνης.

(Ἀριθ. βιβλ. ἐπερ. 203, ἡμερ. καταθ. 16-4-59)

162

I. Ζίγδης

(Πρ. Κυβερνήσεως—Οἰκονομικῶν—Συντονισμοῦ—Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων)

Ἡ πρόσφατος ἐπίσκεψις τοῦ Στρατάρχου Τίτο εἰς Ρόδον καὶ ἡ περιπέτεια τῆς θαλαμηγοῦ του «ΓΚΑΛΕΜ» νὰ προσαρμοσθῆ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ διαπιστώσῃ ὁ ἴδιος τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ὅπως ἡ πόλις τῆς Ρόδου ἀποκτήσῃ λιμένα.

Πράγματι μὲ τὴν σημερινὴν κατάστασιν εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσπλεύσουν εἰς τὸν λιμένα τῆς Ρόδου κατὰ τὴν περίοδον τοῦ χειμῶνος πλοῖα, ὅταν δὲν εἶναι εὐνοϊκαὶ αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ θέρος, ἐὰν ὑπάρχουν εἰς τὸν λιμένα δύο ἕως τρία μικρὰ σκάφη, εἶναι ἀδύνατον νὰ προσορμισθῆ ἕτερον. Ὁπωσδήποτε δὲ τὰ μεγαλύτερα ἰδίως τὰ τουριστικά, εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἀγκυροβολοῦν ἔξω τοῦ λιμένος, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ μεταφορὰ τῶν ἐπιβατῶν των νὰ γίνηται δι' ἀποβατικῶν.

Συνεπεία ὅλων τούτων εἶναι μεγίστη ζημία ὄχι μόνον διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς Ρόδου ἀλλὰ γενικώτερον καὶ τὴν ἐθνικὴν τοιαύτην. Οὕτω, κατὰ τὴν ἐφετεινὴν μόνον χειμερινὴν περίοδον 5—6 ὑπερωκεάνεια ἐκτελοῦντα κρουαζιέρας εἰς τὴν Μεσόγειον ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Ρόδον, χωρὶς ν' ἀποβιβάσουν τοὺς ἐπιβάτας των. Λόγῳ τοῦ κινδύνου αὐτοῦ ἐξ ἄλλου πλεῖσται ὅσαι ξέναι ἀτμοπλοϊκαὶ ἑταιρείαι παραλείπουν νὰ περιλάβουν τὴν Ρόδον εἰς τὰ προγράμματά των καὶ δὴ τὸν χειμῶνα, ὅτε ἡ προσέγγισις τῶν τουριστικῶν ἀποτελεῖ τὸν μόνον παράγοντα ἀναζωογονήσεως τῆς τοπικῆς ἀγορᾶς.

Ὑπολογίζεται ὅτι ἐκ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἐκ τούτου ζημιῶν ὑπερκαλύπτεται, ἐντὸς διαστήματος 2—3 ἐτῶν, ἡ συνολικὴ δαπάνη τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος, ἥτις κατὰ τὴν ἐγκριθεῖσαν μελέτην τῆς διευθύνσεως Λιμενικῶν Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, ἀνέρχεται εἰς 45 ἑκατομ. δραχμῶν. Εἶναι περιττὸν ἑπομένως νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς ἄλλας ζημίας αἱ ὁποῖαι προκύπτουν ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας τῶν ἐνδεδειγμένων λιμενικῶν ἐγκαταστάσεων εἰς τὴν τοπικὴν ἀλλὰ καὶ γενικώτερον τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

Παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ὑποσχέσεις αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν καὶ τὰς συνεχεῖς παραστάσεις τῶν τοπικῶν παραγόντων καὶ ὀργανώσεων, ἡ Κυβέρνησις παρέλειψε καὶ ἐφέτος νὰ περιλάβῃ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐπενδύσεων πίστωσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Ἀνεκοινώθη ὅμως ὅτι μελετᾶται ἡ διάθεσις ποσοῦ 10 ἑκατομ. δραχμῶν, διὰ τὴν κατασκευὴν προβλήτος εἰς τὸν παρὰ τὴν πόλιν ἀνοικτὸν ὅρμον τῶν Τριανῶν, ἔργον τοῦ ὁποίου ἡ σκοπιμότης εἶναι προδήλως ἀνύπαρκτος.

Γενικὴ ἑπομένως εἶναι ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ ἀνακοίνωσις αὐτὴ εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπει εἰμὴ εἰς τὸ νὰ κατασιγάσῃ ἔστω καὶ προσκαίρως, τὴν δυσφορίαν τῆς κοινῆς γνώμης.

Καὶ ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις ἀρνεῖται τόσον ἀπεμόνως νὰ διαθέσῃ τὰς ὄχι ὑπερβολικὰς ὡς ἄνω πιστώσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργου τοιαύτης σημασίας συνεγῶς ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν Δωδεκάνησον ἰδίους πόρους, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ πραγματοποίησίς του.

Οὕτω διὰ προσφάτου νόμου ἀφῃρέθη ἄνευ ἀνταλλάγματος ἀπὸ τὸν ΟΔΑΠΔΔ ἡ ἰδιοκτησία τῆς καπνοβιομηχανίας Ρόδου, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία ἀνέρχεται κατὰ τοὺς μικροτέρους ὑπολογισμοὺς εἰς 30 ἑκατομ. δραχμῶν. Παραλλήλως τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως τῶν μεταχών τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Ρόδου ἀπὸ τὸν ΟΔΑΠΠ εἰς τὴν ΔΕΗ ἀνερχόμενον εἰς 18 περίπου ἑκατομ. δραχμῶν, ἐδεσμεύθη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων μικρῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα εἰς ἄλλους Νομοὺς ἐκτελοῦνται διὰ πιστώσεων ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Διὰ τὰς ὡς ἄνω παραλείψεις ἀλλὰ καὶ θετικὰς ἐνεργείας εἰς βάρος τῆς Δωδεκανήσου ἐπερωτῶνται ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ κ.κ. Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων.

(Ἀριθ. βιβλ. ἐπερ. 204, ἡμερ. καταθ. 17-4-59)

163

Κ. Μαρῆς

(Πρ. Κυβερνήσεως, Ἐσωτερικῶν, Ὑπ. Ἐσωτερικῶν)

Ἐπερωτῶνται ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. Ὑπουργοὶ Ἐσωτερικῶν καὶ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν, διότι:

Κατηγγείλαμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ὄργανα τῆς Ἀσφαλείας Ἡρακλείου κατονομάσαντες ταῦτα ἀντί ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τεταγμένην ὑπηρεσίαν του μετέβαλαν τὰ γραφεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς εἰς ἄντρον ταπεινῶν κομματικῶν συναλλαγῶν, ἐκβιάζοντα καὶ

ἀπειλοῦντα τοὺς προτιθεμένους νὰ μετάσχουν τοῦ ἀμιγοῦς φιλελευθέρου δημοτικοῦ ψηφοδελτίου καὶ προσπαθοῦντα νὰ νοθεύσουν ἀνόμως τὴν ἔκφρασιν τῆς λαϊκῆς ψήφου.

Διότι, τὰ ὄργανα τῆς Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους συνεκέντρωναν κατηγορίας πολιτῶν ἀνηκόντων εἰς ἐργατικὰ ἐπὶ τὸ πολὺ σωματεῖα καὶ παρώτρυνον τούτους, δι' ἀπειλῶν, ἐκβιασμῶν καὶ ξυλοδαρμῶν νὰ μὴ ψηφήσουν τὸ φιλελεύθερον ψηφοδέλτιον ἀλλὰ τὸ δῆθεν «ὑπερκομματικὸν» κυβερνητικὸν ψηφοδέλτιον (ταῦτα πάντα τὰ κατηγγείλαμεν ἁρμοδίως, δι' ἀνοικτῶν τηλεγραφημάτων μας).

Διότι, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν ἄνδρες τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Ἡρακλείου, ἐν στολῇ καὶ μή, ἐπὶ κεφαλῆς ὁμάδων πολιτῶν ἐπιδεικτικῶς ὁπλοφορούντων, περιέτρεχον ἀπὸ πρωΐας τὴν πόλιν καὶ ἐτρομοκράτουν, βέροντες, λακτίζοντες καὶ ἀπειλοῦντες τοὺς μὴ δεχομένους νὰ ψηφίσουν τὸ ὑπερκομματικὸν ψηφοδέλτιον.

Διότι, αἱ αὐταὶ ὁμάδες τρομοκρατῶν, εἰσερχόμενοι εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματα, ἐξεδίωκον, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς πάντοτε, τοὺς ἐκλογικοὺς ἀντιπροσώπους μας διὰ λακτισμάτων καὶ ἀπειλῆς τῶν ὅπλων των, καταδιώκοντες αὐτοὺς μὲ μαχαίρας εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ἀπειλοῦντες τοὺς ὑποψηφίους δημοτικοὺς συμβούλους τοῦ φιλελευθέρου ψηφοδελτίου, ἑνὸς μάλιστα ἰατροῦ τὸ ἐπάγγελμα, τῆς ζωῆς διατρεξάσης σοβαρώτατον κίνδυνον διασωθέντος ὡς ἐκ θαύματος, ἀπὸ κτυπήματος μαχαίρας.

Διότι, καίτοι κατηγγείλαμεν ἐπανειλημμένως καὶ ἐγκαίρως πάντα τὰ ἀνωτέρω καὶ ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων, δι' ὅσα ἐπρόκειτο νὰ συμβοῦν, ἐν τούτοις, δὲν ἐλήφθησαν ἀποτελεσματικὰ κυβερνητικὰ μέτρα ἐπιβολῆς τῆς τάξεως καὶ εὐπρεποῦς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν.

Ἐπερωτῶμεν τὴν Κυβέρνησιν, διότι μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ὅσον τοὐλάχιστον δὲν ἐπεβλήθησαν κυρώσεις κατὰ τῶν ἐκτραχηλισθέντων ἀστυνομικῶν ὀργάνων μολονότι τὰ ἀνωτέρω καταγγελθέντα θὰ εἶναι καὶ ἐπισήμως ἐν γνώσει τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ ὁ ἐν Ἡρακλείῳ τότε εὑρισκόμενος Α.Δ.Χ. Κρήτης θὰ ὑπέβαλεν, ἀσφαλῶς, ἔκθεσιν δι' ὅσα τοὐλάχιστον ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἄμεσον ἀντίληψίν του καὶ δι' ὅσα ἡμεῖς τοῦ κατηγγείλαμεν καὶ ἐπιτοπίως τὸν ὠδηγήσαμεν, ἵνα καὶ αὐτοπροσώπως τὰ διαπιστώσῃ. Ὅπως ἐπὶ παραδείγματι τὴν 9ην μ. μ. τοῦ Σαββάτου, παραμονὴν τῆς ἐκλογῆς ὑποδείξαμεν εἰς τὸν κ. Α.Δ.Χ. Κρήτης εἰκίαν ἐν Προαστείῳ τοῦ Ἡρακλείου ὅπου εὑρίσκοντο ἐγκλειστοι, συναθροισθέντες βιαίως, 80—100 οἰκογενειάρχαι, καὶ ὅπου ἠπειλοῦνται ὑπὸ ἀξιωματικῶν τῆς Ἀσφαλείας νὰ μὴ ψηφίσουν ἀμιγὲς φιλελεύθερον ψηφοδέλτιον ἀλλ' «ὑπερκομματικὸν» καὶ ἀπ' ὅπου παρέλαβεν αὐτοπροσώπως τοὺς ἀξιωματικοὺς του ὁ κ. Α.Δ.Χ. Κρήτης ἀπελευθερώσας τοὺς βασανιζομένους πολίτας.

Δὲν τολμῶ νὰ πιστεύσω, ὅτι τὰ ὅσα ἐν Ἡρακλείῳ συνέβησαν ἦσαν ἐν γνώσει τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν ἁρμοδίων κ. κ. Ὑπουργῶν.

Δι' αὐτὸ φρονῶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος συζήτησις τῆς παρούσης ἐπερωτήσεώς μου, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ ὅσα ἀπέστευτα συνέβησαν ἐν Ἡρακλείῳ, ἦτο ἐξαίρεσις ὀφειλομένη εἰς εἰσαγωγὴν νέων πολιτικῶν ἐθίμων, τοπικῶς, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν μετεβλήθη εἰς ἀστυνομικὸν κράτος, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἀπώλεσαν τὰ ἱερώτερα δικαιώματά των, καὶ ὅτι, κατὰ τῶν ὑπευθύνων, ἐπιλησμόνων τῶν καθηκόντων των, ἐπεβλήθησαν αἱ αὐστηραὶ ἐκεῖναι κυρώσεις ποὺ ἐπιτάσσουν τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πολιτείας.

(Ἀριθ. βιβλ. ἐπερ. 205, ἡμερ. καταθ. 17.4.59)

164

Η. Ἡλιού, Ν. Κιτσίκης, Κ. Σωτηρίου, Γ. Σπηλιόπουλος, Μ. Σβόλου, Α. Κακογιάννης, Α. Μπριλλάκης, Χ. Μπούσιος, Β. Μπρακατσούλας. (Ἐθν. Παιδείας)

Αἱ ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνικαὶ πρόοδοι τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἡ αὔξουσα ἐπίδρασις των εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τῶν λαῶν κατέστησαν τὸ πρόβλημα τῆς παιδείας καὶ εἰδικώτερον τῆς Ἀνωτάτης, ἐν ἀπὸ τὰ μᾶλλον προέχοντα θέματα τῆς κρατικῆς δραστηριότητος ὅλων σχεδὸν τῶν χωρῶν καὶ μάλιστα τῶν μᾶλλον κοινωνικῶς ἀνεπτυγμένων.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀντιλήψεως ταύτης αἱ Κυβερνήσεις τῶν διαφόρων χωρῶν ἔλαβον, ἰδίως μεταπολεμικῶς, καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ λαμβάνουν σειρὰν μέτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παιδείας γενικῶς καὶ τῆς Ἀνωτάτης εἰδικώτερον. Τὰ μέτρα αὐτὰ ἐκτελοῦνται πρὸς δύο κυρίως κατευθύνσεις. Τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐρευνητικῶν ἱδρυμάτων, ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου, τὴν δημοκρατικοποίησιν τῆς παιδείας, ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐνισχύσεως καὶ ἀξιοποιήσεως τοῦ ὑπὸ ἀνάπτυξιν ἐπιστημονικοῦ δυναμικοῦ διὰ τῆς ἐνδοσσύνσεως καὶ παροχῆς ὅλων τῶν δυνατοτήτων μορφώσεως καὶ ἐξελίξεως παντὸς ἱκανοῦ νέου ἀνεξαρτήτως κοινωνικῆς προελεύσεως καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως ἡ ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις εἶναι παραμελημένη ἀπὸ τὸ Κράτος εἰς μεγάλον βαθμόν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ οἰκονομικὴ μας ἀνάπτυξις καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας, βιοτικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ, ἀναντιρρήτως εἰς αὐτὴν κατὰ μέγα μέρος θὰ στηριχθῇ. Ἡ Πολιτεία δὲν ἔλαβε καὶ δὲν λαμβάνει τὰ καταλληλα μέτρα πρὸς ἱκανοποιητικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πολλῶν προβλημάτων τῆς Ἀνωτάτης παιδείας, τῆς ὁποίας ὡς ἐκ τούτου ὑστερεῖ κατὰ πολὺ ἡ ἀπόδοσις ἐπὶ ζημίᾳ καὶ τῶν σπουδαστῶν καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς χώρας.

Ἀπὸ ἐτῶν ἔχει προβληθῇ ὑπὸ τοῦ Α. Πανελληνίου Φοιτητικοῦ Συνεδρίου ἀρχικῶς, ὑπὸ τῶν φοιτητικῶν Ὀργανώσεων καὶ τῶν διοικούντων Ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά μας ἱδρύματα ἀκολούθως, σειρὰ αἰτημάτων ἀναφερομένων εἰς πολλὰ ἐκ τῶν προβλημάτων τῆς Ἀνωτάτης παιδείας. Τὰ αἰτήματα αὐτὰ εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

1) Δίδακτρα. Γενικὴ μείωσις τῶν διδάκτρων κατ' ἀρχὴν εἰς τὰ πρὸ τῆς τελευταίας αὐξήσεώς ἐπίπεδα, πλήρης ἀπαλλαγὴ τῶν ἀποδεδειγμένως ἀπόρων.

Τὰ δίδακτρα εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά μας ἱδρύματα ηὐξήθησαν κατὰ 200 ο/ο ἐντὸς τῶν τελευταίων ἓξ ἐτῶν. Τὸ ἀπόλυτον ὕψος αὐτῶν κυμαίνεται ἀπὸ 1700 ἕως 4200 δραχ. ἐτησίως.

2) Ἐξέταστρα, ἀσκητρα, πιστοποιητικὰ σπουδῶν κλπ.

Ἀνάλογος μείωσις καὶ αὐτῶν μὲ πλήρη ἀπαλλαγὴν τῶν ἀποδεδειγμένως ἀπόρων.

Αἱ δαπάναι αὐταὶ προσαυξάνουν τὰ δίδακτρα κατὰ ποσοστὸν κυμαινόμενον ἀπὸ 30 ο/ο ἕως 50 ο/ο.

3) Συγγράμματα. Ὑπαγωγὴ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Ἐκδόσεως Σχολικῶν Βιβλίων (Ο.Ε.Σ.Β.) τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς διαθέσεως ἐπὶ προσιτῇ τιμῇ τῶν πανεπιστημιακῶν συγγραμμάτων.

Ἡ διὰ συγγράμματα οἰκονομικὴ ἐπιβάρυνσις τῶν φοιτητῶν εἶναι τοιαύτη σήμερον, ὥστε κατὰ ποσοστὸν 80ο/ο ἀδυνατοῦν οὗτοι νὰ τὰ ἀγοράσουν εἰς ἃς ὑπὸ τῶν καθηγητῶν προσφέρονται ἀπροσίτους τιμάς. Τὸ ἀπόλυτον ὕψος αὐτῶν κυμαίνεται ἀπὸ 2.000 ἕως 5.000 δραχ.

4) Ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις. Παροχὴ εἰς ὅλους τοὺς φοιτητὰς πλήρους καὶ δωρεὰν ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσηλευτικῆς περιθάλψεως.

Σήμερον ἡ περίθαλψις αὐτὴ εἶναι ἀνύπαρκτος ἢ ἐλλειπής. Τὸ ἥμισυ τῶν φοιτητῶν οὐδεμιᾶς τυγχάνει ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως, ἡ δὲ παρεχομένη εἰς τοὺς ὑπολοίπους (φοιτητὰς Πανεπιστημίου) παρουσιάζει σημαντικὰς ἐλλείψεις.

5) Φοιτητικὰ ἑστιατόρια. Δημιουργία καὶ τακτικὴ ἐπιχορήγησις φοιτητικῶν ἑστιατορίων ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ νὰ παρέχεται συσσίτιον δωρεὰν μὲν εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀπόρους, εἰς μειωμένην δὲ τιμὴν εἰς τοὺς ὑπολοίπους. Ἡ διαχείρισις αὐτῶν νὰ ὑπαχθῇ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν φοιτητῶν.

Σήμερον τὰ φοιτητικὰ συσσίτια εἶναι σχεδὸν ἀνύπαρκτα. Καὶ ὅπου λειτουργοῦν τὸ φαγητὸ προσφέρεται ὑπὸ τοιούτους ὅρους ποιότητος καὶ τιμῆς, ὥστε οὐσιαστικῶς δὲν ἀνακουφίζει οἰκονομικῶς τὸν φοιτητικὸν κόσμον.